

Sygn. akt I C 1602/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant prot.sąd. Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 lipca 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S. i Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W.

o zapłatę 11 242 zł

I. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 5 369,50 zł (pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt dziewięć 50/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 września 2020 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo wobec tego pozwanego oddala;

III. oddala w całości powództwo wobec pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S.;

IV. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. zasądza od strony pozwanej Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz powoda kwotę 215,32 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1602/20

UZASADNIENIE

Powód T. P. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 11242,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 sierpnia 2020 r. oraz kosztami procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że 30 czerwca 2020 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o nr rej. (...) należący do A. A.. Sprawca szkody był ubezpieczony z tytułu OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez TU D. P., którą reprezentuje na terenie Polski pozwana. W związku z likwidacją szkody poszkodowany na okres od 30 czerwca 2020r. do 14 sierpnia 2020 r. wynajął od powoda samochód zastępczy marki M. (...) o nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 350 zł + 23%VAT. Powód 19 sierpnia 2020 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 19434,00 zł brutto, tj. dzienna stawka 430,50 zł brutto x 45 dni + czyszczenie pojazdu 61,50 zł brutto). Poszkodowany wynajął pojazd u powoda ponieważ pojazd został jemu zapewniony na cały czas likwidacji szkody, bez konieczności autoryzowania czasu najmu oraz bez obowiązku ponoszenia dodatkowych opłat. Powód 20 sierpnia 2020r. nabył wierzycelność przysługującą poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania za szkodę wynikającą z konieczności najmu pojazdu zastępczego i pismem z 21 sierpnia 2020r. wezwał pozwaną do zapłaty. Strona pozwana uznała roszczenie co do zasady i wypłaciła

powodowi kwotę 8192,00 zł. W odpowiedzi na kolejne wezwanie strona pozwana odmówiła wypłaty dalszej kwoty odszkodowania.

Powód pismem z 5 lutego 2021 wniósł o wezwanie do udziału w sprawie we charakterze pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W..

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej biernej. Przyznała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne w związku ze szkodą z 30 czerwca 2020 r., lecz sprawca zdarzenia, do którego doszło na terenie Polski, posiadał w ramach systemu Zielonej Karty polisę odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...), którego korespondentem na terenie Polski jest pozwana. Pozwana wskazała, że w piśmie z 21 września 2020r. pouczyła powoda o tym, że powództwo należy kierować przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W..

Strona pozwana Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Pozwany przyznał, że posiada legitymację procesową bierną i działa w oparciu o art. 19 ust. 3 w zw. z art. 123 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polski Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zdaniem Pozwanego czas użytkowania wynajmowanego samochodu stanowiący normalne następstwo zdarzenia z 30 czerwca 2020r. wynosił 32 dni, w związku z tym naprawa uszkodzeń związanych z kolizją zakończyła się 1 sierpnia 2020r. Zaś dalszy okres pozostawiania pojazdu poszkodowanego w naprawie związany był z faktem wykonywania dodatkowych usług, zleconych przez poszkodowanego, w tym dodatkowy przegląd i montaż systemu parkowania. Pozwana zakwestionowała też stawkę dobową, wskazując, że możliwe było wypożyczenie pojazdu za kwotę 256 zł brutto za pośrednictwem pozwanego ad. 1 lub za kwoty 290 zł brutto i 170 zł netto jak wskazują załączone do pisma cenniki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

30 czerwca 2020 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o nr rej. (...) należący do A. A.. Sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w zagranicznym Towarzystwie (...), zaś pozwany ad 1 (...) S.A. z siedzibą w S., jako korespondent zagranicznego ubezpieczyciela przeprowadziło postępowanie likwidacyjne nr (...). A. A. zawarł 30 czerwca 2020 r. z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego, na podstawie której wynajął od powoda samochód zastępczy marki M. (...) o nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 350 zł netto. Umowa najmu nie obciążała poszkodowanego wpłatą własną, kaucją, nie zawierała też limitu, czasu trwania najmu oraz limitu kilometrów. Zgodnie z umową rozliczenie najmu pojazdu miało nastąpić poprzez bezpośrednie rozliczenie się wynajmującego z ubezpieczycielem OC sprawcy szkody, w związku z kolizją drogową z 30 czerwca 2020r. Rozliczenie to obejmować miało wyłącznie uzasadniony czas braku możliwości korzystania przez najemcę z jego samochodu, a więc uzasadniony czas naprawy (...). Powód 19 sierpnia 2020 r. wystawił poszkodowanemu faktury VAT nr (...) na kwotę 19434,00 zł brutto, w tym za najem pojazdu na okres 45 dni tj. od 30 czerwca 2020 r. do 14 sierpnia 2020r., za cenę netto 350 zł za dobę, razem brutto 19372,50 zł oraz 61,50 zł brutto czyszczenie pojazdu po najmie, płatną przelewem w terminie 7 dni.

Powód T. P. zawarł z A. A. w dniu 20 sierpnia 2020 r. umowę cesji wierzytelności, obejmującą prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego, przysługujące poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania OC za szkodę likwidowaną pod numerem (...).

Powód pismem z 21 sierpnia 2020 r. wezwał stronę pozwaną (...) S.A do zapłaty 19434 zł brutto za najem auta zastępczego, do pisma dołączono fakturę, umowę najmu, umowę cesji, pełnomocnictwo oraz oświadczenie poszkodowanego o konieczności najmu auta zastępczego.

Strona pozwana decyzją z 27 sierpnia 2020r. poinformowała, że jako korespondent towarzystwa (...) na terenie Polski przyznała odszkodowanie w wysokości 8192 zł brutto, wskazując że łączny uznany czas najmu pojazdu wynosił

32 dni, przy stawce dobowej najmu 256 zł brutto. Ponadto pozwana wskazała, że 2 lipca 2020r., a także podczas rozmowy zgłoszeniowej, zaoferowała poszkodowanemu możliwość najmu pojazdu zastępczego oraz o wysokości stawek dobowych, informując, że w razie wyboru innej firmy poszkodowana musi liczyć się z możliwością weryfikacji tych stawek oraz czasu trwania najmu.

Powód pismem z 10 września 2020r. wezwał pozwaną ad. 1 do zapłaty kwoty 11 242 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Strona pozwana pismem z 21 września 2020r. odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania, informując, że w razie chęci dochodzenia roszczeń w drodze sądowej powództwo należy kierować przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W..

Okoliczności bezsporne.

A. A. w dniu 30 czerwca 2020 r. kierował pojazdem marki m. (...) o nr rej. (...), kiedy uderzył w niego inny pojazd, powodując uszkodzenie pojazdu poszkodowanego. Na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze Policji, którzy zatrzymali dowód rejestracyjny pojazdu poszkodowanego. Poszkodowany niezwłocznie zawiadomił ubezpieczyciela o szkodzie i uzgodnił, że pojazd będzie naprawiony bezgotówkowo, przez warsztat wskazany przez ubezpieczyciela. Samochód poszkodowanego został zabrany z miejsca zdarzenia lawetą przez przedstawiciela firmy (...), który świadczy usługi naprawcze w ramach sieci naprawczej ubezpieczyciela. Poszkodowany w rozmowie z ubezpieczycielem zgłosił potrzebę skorzystania z pojazdu zastępczego. W tym samym dniu do poszkodowanego zgłosił się powód oferując możliwość najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany był przekonany, że oferta najmu pojazdu zastępczego została mu złożona przez wynajmującego współpracującego z ubezpieczycielem sprawcy szkody.

A. A. był niezadowolony z przebiegu naprawy jego pojazdu przez firmę (...). Naprawa przedłużała się. A. A. w dniu 8 sierpnia 2020r. napisał monit do przedstawiciela (...) S.A. informując o przedłużającym się czasie naprawy jego pojazdu i wyraził zaniepokojenie, by nie został on obciążony kosztami najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany w piśmie tym napisał, że przedłużająca się naprawa nie jest dla niego uciążliwa wyłącznie dzięki temu, że może korzystać z pojazdu zastępczego. Podkreślił też, że warsztat w którym odbywa się naprawa nie został przez niego wybrany, lecz jest to warsztat z którym współpracuje ubezpieczyciel.

Na skutek monitu poszkodowanego P. S. został wezwany przez przedstawiciela (...) S.A. do wyjaśnienia sytuacji, dlatego wystawił fakturę za naprawę pojazdu A. A. 2 sierpnia 2020r., w sytuacji gdy pojazd nie został jeszcze naprawiony. P. S. mailowo w dniach 10 i 11 sierpnia 2020r. tłumaczył przedstawicielowi (...) S.A. przyczyny opóźnienia, wskazując, że wykonuje jeszcze jakieś dodatkowo zlecone mu przez poszkodowanego prace.

A. A. nie zlecał warsztatowi P. S. wykonującemu naprawę żadnych dodatkowych prac. W pojeździe nie były wykonywane dodatkowe prace, na które powoływał się P. S., usprawiedliwiając wobec ubezpieczyciela przedłużający się remont pojazdu poszkodowanego, w szczególności nie zostały zamontowane czujniki cofania.

Poszkodowany odebrał pojazd z warsztatu P. S. 14 sierpnia 2020r. i w tym samym dniu zwrócił wynajmowany pojazd do wypożyczalni powoda.

Dowód:

- zeznania świadka A. A. k. 99v - 100;
- częściowo zeznania świadka P. S. k. 99;
- korespondencja mailowa pomiędzy P. S., M. L. i A. A. k. 57 – 64.

Aktualne oferty najmu pojazdu klasy E przewidują stawkę najmu za miesiąc od 5989 zł za samochód marki B. (...) serie A., czy A. (...) do 9799 zł brutto za samochód marki A. (...). Stąd 9000 zł brutto za miesiąc to górna granica kosztów najmu pojazdu klasy E.

Dowód:

- wydruki cenników najmu krótkotrwałego i długotrwałego wypożyczani aut A. (...)

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części w odniesieniu do pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W., natomiast powództwo wobec pozwanego TU E. (...).A. podlegało oddaleniu w całości, wobec braku legitymacji procesowej biernej.

Zgodnie z art. 19 ust. 3 w zw. z art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021, poz 854 tj. ze zm. - dalej: "ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych" lub "u.u.o."). Poszkodowany może dochodzić roszczeń bezpośrednio od Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w przypadkach, o których mowa w art. 123. Według art. 123 pkt 2 u.u.o. Biuro odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe podpisały z Biurem umowy o wzajemnym uznawaniu dokumentów ubezpieczeniowych i zaspokajaniu roszczeń, pod warunkiem istnienia ważnej Zielonej Karty wystawionej przez zagraniczne biuro narodowe. Słusznie więc pozwany ad 1 podniósł zarzut braku legitymacji procesowej biernej, gdyż pozostawał on wyłącznie korespondentem w kraju zagranicznego ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Aksesoryjny, wynikający z art. 822 § 1 k.c., charakter zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzają w odniesieniu do obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przepisy art. 23, 34, 35 i 36 u.u.o. W myśl tych przepisów, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, do której zawarcia obowiązany jest posiadacz bezpośrednio eksploatujący pojazd (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04), zakład ubezpieczeń jest zobowiązany, w granicach ustalonej sumy gwarancyjnej, do zapłaty odszkodowania za szkodę na osobie lub w mieniu wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu, objętą odpowiedzialnością posiadacza (art. 436 § 1 zdanie pierwsze lub art. 436 § 1 zdanie drugie k.c.). Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem wszelkich pojazdów mechanicznych oparta została na zasadzie ryzyka (art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c.). Uzasadnieniem tej zaostrzonej odpowiedzialności jest przede wszystkim szczególnie i wzmożone niebezpieczeństwo jakie wiąże się z użyciem tych środków komunikacji.

W tak ukształtowanej odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego przesłanki stanowią powstanie szkody w mieniu lub na osobie, spowodowanie szkody przez ruch mechanicznego środka komunikacji, oraz związek przyczynowy między szkodą a ruchem pojazdu. Szkodą wywołującą odpowiedzialność z tytułu ryzyka musi być wyrządzona przez ruch mechanicznego środka komunikacji. Ponadto pomiędzy działaniem sprawcy szkody a skutkiem tego działania musi zachodzić związek przyczynowy (opisany w art. 361 kc). W Świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania.

Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. Przy ustaleniu wysokości szkody należy posługiwać się przyjętą w piśmiennictwie i orzecznictwie teorią różnicy. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości szkody zestawia się obecną wartość samochodu z tą, jaką by on przedstawiał gdyby nie było wypadku (tak, G. Bieniek, Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe, Warszawa 2006 str.140). Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu kodeksu cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła.

Podkreślić należy, że zgodnie ugruntowanym orzecznictwie sądów powszechnych oraz Sądu Najwyższego koszty najmu pojazdu zastępczego w okresie uzasadnionym czasem trwania naprawy stanowią normalne następstwo uszkodzenia pojazdu poszkodowanego. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem uszkodzenia a dniem zakończenia ekonomicznie uzasadnionej naprawy.

W przedmiotowej sprawie poszkodowany skorzystał z bezgotówkowego naprawienia szkody, poprzez naprawę pojazdu w Sieci Naprawczej ubezpieczyciela. Poszkodowany nie miał wpływu na wybór warsztatu, w którym wykonano naprawę. Z dokumentów przedłożonych przez strony, w tym z korespondencji mailowej oraz zeznań świadków A. A. i częściowo P. S. wynika, że naprawa pojazdu nie zakończyła się 1 sierpnia 2020r., jak twierdziła strona pozwana, lecz dopiero 14 sierpnia 2020r. Wykonujący tę naprawę na zlecenie ubezpieczyciela P. S. faktycznie wystawił fakturę za naprawę przed jej zakończeniem. Nie jest prawdą, że naprawa przedłużała się z powodu zleconych P. S. przez A. A. dodatkowych prac. Poszkodowany nie był bowiem zadowolony z usług wykonywanych przez warsztat P. S., a ponadto kategorycznie zaprzeczył, aby w jego pojeździe zostały zamontowane (na jego zlecenie) czujniki cofania. W związku z powyższym w ocenie Sądu uzasadnione było korzystanie z pojazdu zastępczego przez A. A. w okresie od 30 czerwca 2020r. do 14 sierpnia 2020r. tj. przez 1,5 miesiąca.

W oparciu o powołane orzeczenia należało podzielić pogląd powoda, że pełne odszkodowanie w niniejszej sprawie obejmować powinno rzeczywiście poniesione i uzasadnione koszty najmu pojazdu. Powód domagał się zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 45 dni według stawki 350 zł netto. W ocenie Sądu wskazana stawka została rażąco zawyżona, mając na uwadze ceny rynkowe obowiązujące na terenie powiatu (...), gdzie zamieszkuje poszkodowany oraz klasę wynajmowanego pojazdu. Podkreślić należy, że obecnie w Internecie dostępna jest bardzo bogata i konkurencyjna oferta najmu pojazdów, przewidująca różne stawki w zależności od czasu trwania najmu, przy czym najem krótkoterminowy jest oczywiście droższy od najmu długoterminowego. Przy najmie przekraczającym miesiąc, wypożyczalnie proponują wynagrodzenie ryczałtowe za cały miesiąc. Wypożyczalnia autocash24 oferuje najem pojazdów w klasie E w granicach od 5989 do 9799zł brutto. W ocenie Sądu maksymalna wysokość kosztów najmu pojazdu zastępczego marki M. (...) za miesiąc nie powinien być wyższy niż 9000 zł brutto, a zatem za 1,5 miesiąca maksymalnie 13 500 zł, a nie jak wyliczył to powód 19372,50 zł. Podkreślić należy, że poszkodowany został wprowadzony w błąd, był bowiem przekonany, że powód świadczy usługi w ramach współpracy z ubezpieczycielem. Poszkodowany nie dzwonił do powoda, a jedynie do ubezpieczyciela i miał jedynie kontakt z firmą (...), która na zlecenie ubezpieczyciela organizowała transport uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany przyznał, że gdyby miał pokryć koszt najmu pojazdu za stawki wskazane w umowie, to umowy takiej by nie zawarł (k. 100v).

Nie ulega też wątpliwości, że powód zaoferował poszkodowanemu kompleksową i przede wszystkim bezkosztową usługę, przejmując ryzyko dochodzenia zwrotu tych kosztów od ubezpieczyciela. Pojazd zastępczy został poszkodowanemu zagwarantowany już w dniu zdarzenia, na cały czas trwania naprawy, bez dodatkowych kosztów oraz limitów. Pojazd wynajęty był takiej samej klasy jak pojazd uszkodzony, a ponadto jego rok produkcji był o 8 lat późniejszy. A. A. w monicie z 8 sierpnia 2020r. do ubezpieczyciela wskazał, że „przedłużająca się naprawa nie jest dla niego uciążliwa wyłącznie dzięki temu, że może korzystać z pojazdu zastępczego.” Poszkodowany był więc zadowolony z usług powoda.

Z tych też względów, Sąd choć obniżył stawkę powoda, to zastosował górną stawkę obowiązującą na rynku przy najmie długoterminowym tj. ponad miesiąc, tj. 9000 zł za miesiąc, co daje stawkę 300 zł brutto za dobę. Ponadto Sąd uwzględnił objętą fakturą kwotę 61,50 zł za czyszczenia pojazdu po najmie. Łącznie odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu powinno wynieść 13561,50 zł, a skoro likwidator szkody w Polsce wypłacił powodowi 8192 zł, do zapłaty pozostała kwota 5369,50 zł.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c., 455 k.c. oraz art. 817 k.c. i 14 ust. 1 uoc w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przedmiotowej

sprawie powód pismem doręczonym najpóźniej 27 sierpnia 2020 r., (data decyzji likwidatora szkody) wezwał pozwaną ad. 1 do zapłaty kwoty objętej fakturami, zatem szkoda w tym zakresie powinna być naprawiona w terminie 30 dni od zgłoszenia czyli najpóźniej do dnia 26 września 2020 r., stąd odsetki ustawowe za opóźnienie należą się od dnia 27 września 2020 r.

O kosztach wobec pozwanego ad. 1 orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążono powoda w całości kosztami zastępstwa procesowego tego pozwanego w kwocie 3617 zł.

O kosztach wobec pozwanego ad. 2 orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał proces w 48 %. Koszty postępowania wyniosły łącznie 7984 zł, w tym 750 zł opłata sądowa od pozwu oraz 2 x 3617 zł - wynagrodzenia obu pełnomocników + kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw. Dokonując stosunkowego rozdzielenia tych kosztów powód powinien je pokryć do kwoty 4151,68 zł, a strona pozwana do kwoty 3832,32 zł. Skoro powód poniósł koszty w wysokości 4367 zł, to pozwana powinna mu zwrócić 215,32 zł.